

[Stats- og udenrigsministeren.]

bliver bestemmende for bedømmelsen af den, også ude i befolkningen, og så kan vi jo — for at bruge det ærede medlems udtryk for kort tid siden — mødes ved næste korsvej og diskutere spørgsmålet.

Jeg er meget glad for, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen tilsiger, som det ærede medlem udtrykte sig, „vor loyale opposition“. Jeg vil blive endnu gladere, hvis denne udtalelse skulle vise sig at have nogen mening i praktisk politik.

Regeringen opretholder sin indbydelse og sin opfordring til samarbejde. Oppositionen er velkommen hertil. Men jeg har ligesom fornemmet den misforståelse, at oppositionen vil kassere regeringens hovedlinje og diktere den helt andre fremgangsmåder, end den selv anser for forsvarlige. Det skal man ikke gøre, for det fører ingen vegne frem. Så må man heller sige lige ud, at man vil stå frit og ikke være med til noget — hvad jeg ville beklage. Jeg forstår, at man ikke vil stemme for de fremsatte afgiftslovforslag, men jeg håber ikke, at dette betyder, at man vil afvise forhandling også om de øvrige dele af det foreslåede lovkompleks, selv om jeg erkender, at jeg har meget ringe grundlag for en sådan forhåbning.

Jeg står her med en artikel fra Sorø Amtstidende, underskrevet med initialerne I.T. Jeg tager næppe fejl, når jeg går ud fra, at disse bogstaver står for hr. Jens Tang, og jeg tager næppe heller fejl, når jeg mener, at hr. Tang er særdeles nært og vel informeret af det ærede medlem hr. Erik Eriksen. Denne leder i Sorø Amtstidende slutter med følgende — jeg beder om den højtærede formands tilladelse til at citere —:

„Efter disse hovedlinjer kan regeringen opnå et forlig med oppositionen om en effektiv, rationel og rimelig økonomisk kriselovgivning. Intet af det, regeringen selv har foreslået, kan komme i betragtning, hvis et sådant forlig skal blive resultatet.“

Jeg har intet som helst imod, at man vurderer sig selv højt, rimelig højt, men selvovervurdering beder jeg de herrer om at være en lille smule varsomme med. Jeg opfordrer til samarbejde, men samarbejde skal ikke opfattes som et diktat fra oppositionen side.

Økonomiministeren (Bertel Dahlgaard):

Da jeg i enhver henseende kan erklære mig enig i den tale, det radikale venstres ordfører, det ærede medlem hr. A. C. Normann, i går holdt her i tinget, skal jeg kun fremsætte nogle få bemærkninger i anledning af udtalelser, som de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Aksel Møller har rettet til mig angående regeringsdannelsen og de forhandlinger, der gik forud.

Jeg må virkelig give de ærede medlemmer ret i, at disse forhandlinger fik et overraskende forløb og førte til et overraskende resultat. Det havde i overvejende grad sin årsag i, at venstre og konservative fra første færd søgte at tilsløre de ret enkle forudsætninger, der forelå efter valgresultatet den 14. maj. Ud fra valgets resultat og ud fra de udtalelser, der forud for valget var fremsat af det radikale venstre, var det åbenbart, at der forelå tre muligheder for venstres deltagelse i regeringen.

Den ene mulighed var dannelsen af en samlingsregering, som var, hvad det radikale venstre anså for det heldigste, og som vi den dag i dag tror ville have været det heldigste for landet. Denne opfattelses rigtighed understregedes meget stærkt af, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der efter alles mening tilførte venstre mange stemmer, forud for valget var af samme opfattelse. Tanken afvistes af det ærede medlem hr. Erik Eriksen. Det gik, som jeg tillod mig at sige forud for valget, at det nok skulle vise sig, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen ville tilføre venstrepartiet mange stemmer, hvorefter det ærede medlem hr. Erik Eriksen ville benytte disse stemmer til at hindre den samlingsregering, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var tilhænger af.

Den anden mulighed, der forelå, var en regering dannet på bredt grundlag af venstre, socialdemokratiet og det radikale venstre, en mulighed, som også afvistes af det ærede medlem hr. Erik Eriksen. Hertil føjede sig så den tredje mulighed: en ren venstre-regering, som det radikale venstre tilbød loyalt samarbejde ud fra erkendelsen af venstres betydelige fremgang ved valget. Dette tilbud var som bekendt i overensstemmelse med anskuelser inden for store dele af venstre. Jeg minder om, at et par dage før valget indeholdt Berlingske Tidende en